

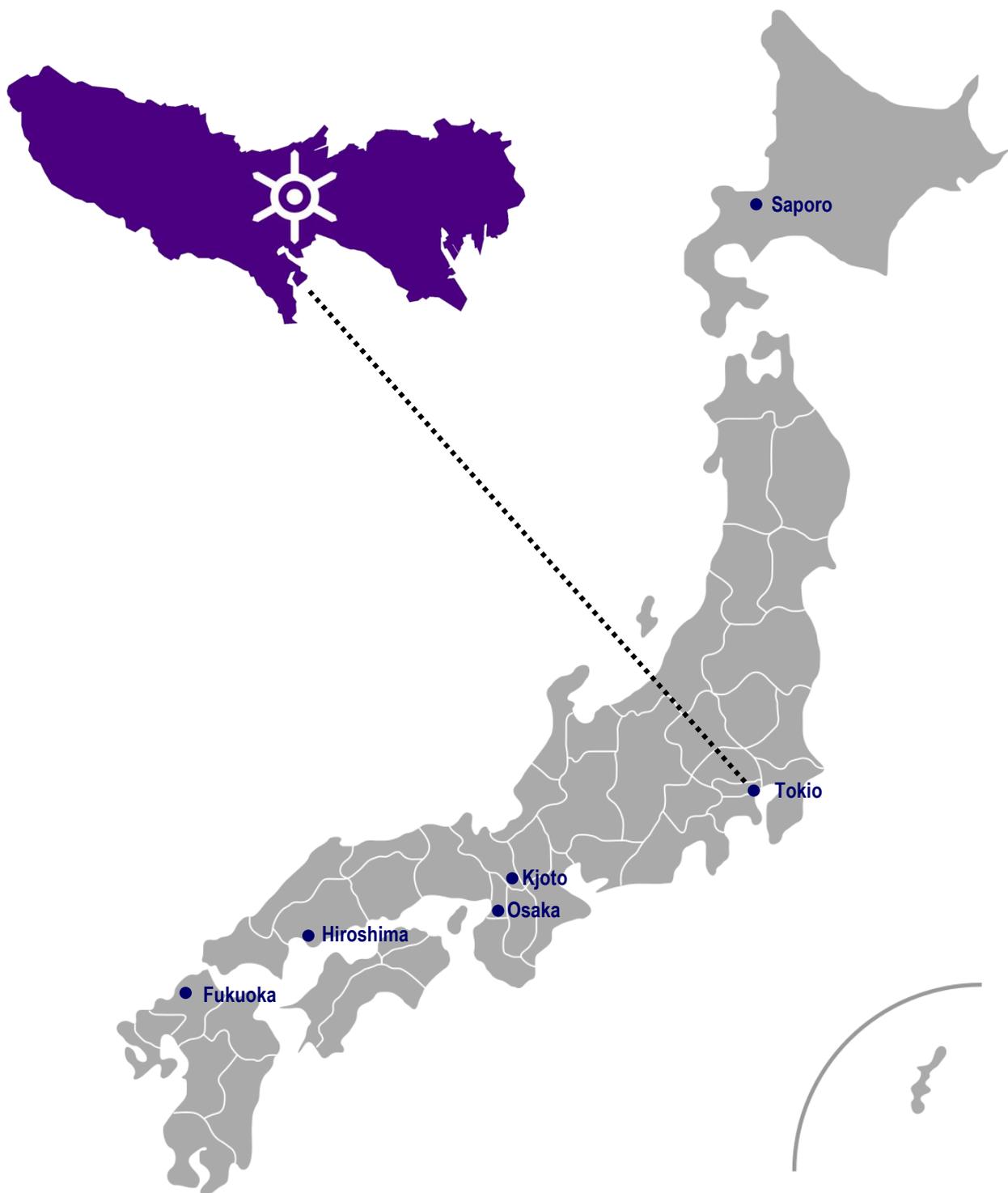
št. 28/29, maj/junij 2019

Življenje na Japonskem

SODOBNI TOKIO

Zemljepisna širina: 35° 41' 22.155"S
Zemljepisna dolžina: 139° 41' 30.143"V

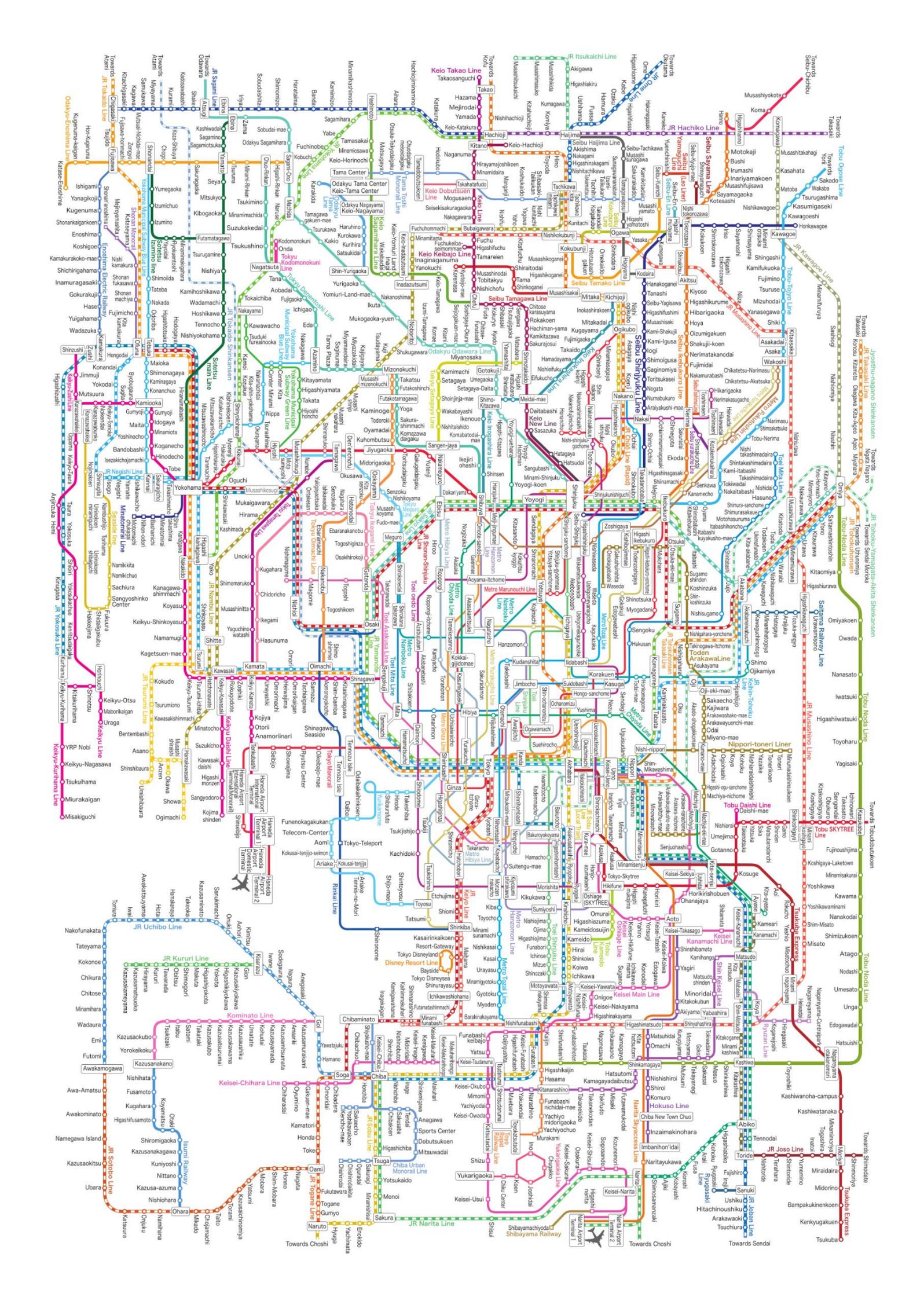
PROMETNE REŠITVE

NAJBOLJ NAPREDNA ŽELEZNICA NA SVETU

Vlaki Tokijske železnice in podzemne železnice so učinkoviti, točni in čisti. Celo tako zanesljivi so, da bodo nekatera japonska podjetja za zamudo uslužbenca sprejela »certifikat o zamudi«, ki ga izdajo na postaji, kljub temu, da je mreža tokijskih železnic svetovno najbolj obremenjeno omrežje (3,5 milijard prevozov letno). Izmed petdeset najbolj prometnih postaj na svetu so vse, z izjemo petih, na Japonskem. Prvo mesto zaseda tokijska postaja Shinjuku s štirimi milijoni dnevnih vozačev.

Japonske Železnice in ostala privatna podjetja, ki upravljajo s trinajstimi linijami podzemne železnice in več kot sto nadzemnimi linijami, tvorijo omrežje, ki je bilo ustvarjeno za postavljanje svetovnih rekordov. Težko bi v metropolitanskem predelu Tokia našli kraj, do katerega ni mogoče priti z vlakom in krajšim pešačenjem. Vsaj v osrednjem delu mesta so vse glavne turistične znamenitosti in turistična območja v neposredni bližini postajališč. Nekatere linije so celo razporejene tako ugodno, da obkrožajo turistična območja. Na večjih postajah kot so Shinjuku, Ikebukuro, Tokio in Shibuya se prepleta več linij, kar omogoča udobno presedanje med različnimi železniškimi podjetji, ne da bi bilo potrebno zapustiti postajo.

Cena vozovnice se spreminja glede na prepotovano razdaljo, poleg tega se tudi cene med podjetji razlikujejo, sicer pa bi enosmerna vožnja v osrednjem Tokiu znašala med 150 in 300 jeni (1,2–2,5 evra). Za celodnevni turistični ogled mesta bi torej porabili med 1000 in 1500 jeni (8–12 evrov). Večina obiskovalcev zato kupi kartici Suica ali Pasma, na katere si je mogoče naložiti dobroimetje (primerljiva s slovensko kartico Urbana). Uporablja se jih lahko na podzemni železnici in vlakih, ki so v upravljanju Japonskih železnic, kot tudi na avtobusih. Kartica omogoča še plačevanje na prodajnih avtomatih ali v trgovini.

UDOBNI NOČNI AVTOBUSI

Zadnja leta je naraslo število spletnih portalov za rezervacijo avtobusnega prevoza po celotni Japonski v angleškem jeziku. Eno izmed vodilnih podjetij za rezervacijo avtobusov, ki potujejo po avtocesti, je podjetje Willer Express z izborom luksuznih sedežev, prijetnih za vožnjo na dolge razdalje. To izgleda tako, da so posamezni sedeži razporejeni po trije v vrsto, med njimi pa je zavesa, ki zagotavlja zasebnost. Sedeže je mogoče globoko spustiti, dodana pa je tudi opora za noge. Morda ni slaba ideja Japonsko prepotovati s takim avtobusom.

TOKIJSKA METROPOLITANSKA AVTOCESTA IN KRIŽIŠČE HAKOZAKI

Tokijska metropolitanska avtocesta (Shutokō) je kompleksno cestno omrežje, ki povezuje različne mestne predele. Večina cest je ločenih (nadvozi, tuneli) in ovinkastih, zato je v povprečju hitrost omejena na 60 km/h. Potrebno je tudi plačati cestnino, ki v osnovi za osebna vozila znaša 1300 jenov (10 evrov) - ne glede na prevoženo razdaljo. Najbolj kompleksno je križišče Hakozaiki. Nahaja se med križiščem Edobashi, kjer se šesta linija Mukōjima odcepi od tokijske metropolitanske obvoznice, in križiščem Ryōgoku, kjer se iz šeste linije Mukōjima odcepi sedma linija Komatsukawa. Število vozil je zato na tem območju največje in na tem križišču pogosto nastajajo veliki prometni zastoji.

NOVA TRANZITNA LINIJA YURIKAMOME

Nova tranzitna linija Yurikamome (*Shinkōtsū Yurikamome*) je prvi popolnoma avtomatiziran tranzitni sistem v Tokiu, ki ga v celoti nadzira računalnik, vozniki pa niso prisotni. Vozi na relaciji med postajo Shimbashi in postajo Toyosu, pri čemer gre čez Mavrični most mimo zabavišnega in nakupovalnega predela Odaiba. Obratuje že od leta 1995, prevozi pa razdaljo 14,7 kilometrov. Ime je linija dobila po črnoglavem galebu, katerega najdemo v tokijskem zalivu in ki je hkrati uradni simbol prefekture. Na državni ravni je sicer šele drugi tak sistem, saj je štirinajst let prej, leta 1981, začela voziti linija do пристanišča Kobe.

PLOVBA PO REKI SUMIDA

Podjetje Tokyo cruise razpolaga s trinajstimi plovili, med katerimi so tri futuristična plovila, saj zaradi srebrnega kovinskega ogrodja izgledajo kot vesoljske ladje. Plovila poimenovana Himiko, Hotaluna in Emeraldas je zasnoval mojster animejev Leiji Matsumoto, ki je poznan po svojem delu »Galaxy Express 999« (*Ginga Tetsudō Surī Nain*). Plovilo Himiko vozi na direktni liniji med mostom Azuma-bashi v predelu Asakusa in Odaiba obmorskim parkom, pri povratku pa se ustavi v Toyosu. Ker objave preko zvočnikov potekajo z glasovi likov iz animeja »Galaxy Express 999« (Tetsurō Hoshino, Maetel in sprevodnik), med vožnjo dobite občutek, da potujete skupaj z njimi. Hotaluna prav tako vozi med mostom Azuma-bashi in Odaibo, vendar se vmes ustavi na pomolu Hinode. Emeraldas je najnovejše plovilo in bo začelo voziti šele 4. avgusta letos na relaciji med mostom Azuma-bashi in Odaibo.

TEHNOLOGIJA

TOKYO SKYTREE – SIMBOL MESTA TOKIO

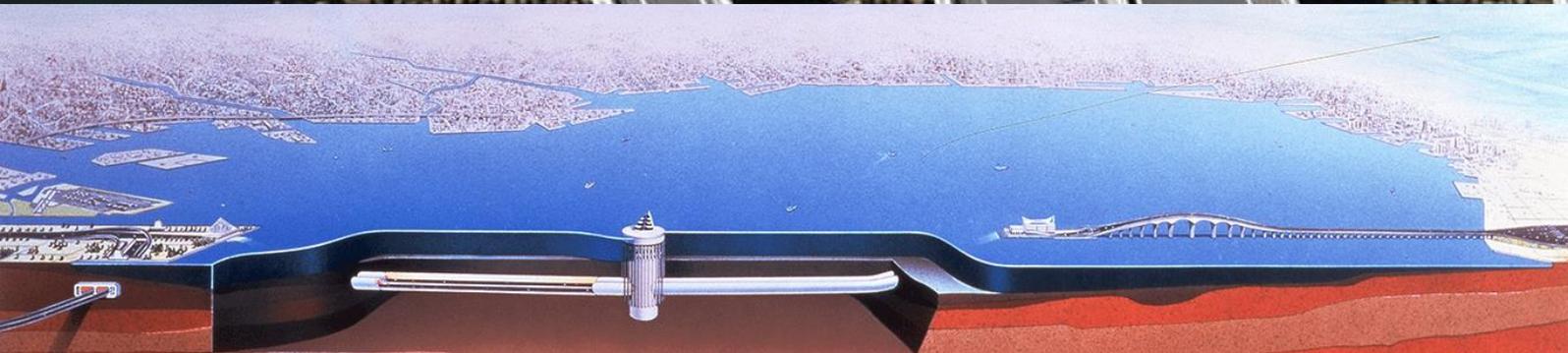
Tokyo Skytree je oddajnik, katerega glavna funkcija je oddajanje digitalnega radio-televizijskega zemeljskega signala v Kanto regiji. Potreba po tako visokem stolpu se je pojavila, ko je signal s stolpa Tokyo Tower postal vse bolj omejen zaradi vedno večjega števila visokih stolpnic v mestu. Poleg tega inštrumenti na stolpu zbirajo dragocene podatke za proučevanje oblakov in strel. Odprli so ga leta 2012. S 634 metri je najvišji prostostoječi oddajni stolp na svetu. Če številke višine stolpa »634« preberemo s starim japonskim poimenovanjem »mu-sa-shi«, nas dobljena beseda spomni na nekdanjo provinco Musashi, ki se je raztezala na področju današnjih prefektur Tokio, Saitama in Kanagawa. Skytree s svojo arhitekturno zasnovo predstavlja preplet tradicionalne japonske lepote in neo-futuristične arhitekture. Posebna barva, Skytree bela, ki je osnovana na najsvetlejšemu odtenku indigo modre barve, ki jo uporabljajo japonski obrtniki, simbolizira harmonijo z okolico in se zliva z modrim nebom. V harmoničnem odnosu z okolico je tudi posebna, okolju prijazna LED osvetlitev stolpa. Izmenjujejo se modra osvetlitev »Iki« (duh Eda*) in vijolična »Miyabi« (estetika Eda), s čimer poudarjajo povezanost preteklosti s prihodnostjo, ter rumena »Nobori« ali priložnostna posebna osvetlitev. Tok časa predstavljajo tudi luči, ki kot dva kometa potujejo v krogu nad razglednima ploščadima na 350 in 450 metrih. Luči, ki se na vrhu stolpa dvigajo visoko v nebo, pa simbolizirajo sanje in upe.

Da je Tokio mesto, ki drvi v prihodnost, dokazuje tudi pobuda »Next Tokyo 2045«, v sklopu katere načrtujejo 1700 metrov visoko stolpnico Sky Mile (projekt smo predstavili v pretekli številki [revije Življenje na Japonskem](#)).

*Edo=staro poimenovanje mesta Tokio

AQUA-LINE IN POČIVALIŠČE UMIHOTARU

Aqua-line v Tokijskem zalivu je most in tunel, ki preko Tokijskega zaliva povezuje prefekturo Kanagawa in prefekturo Chiba. Načrtovanje mostu je trajalo triindvajset let, devet let so nato potrebovali za gradnjo, dokler niso leta 1997 povezavo končno odprli in s tem mnogim prihranili 100 kilometrsko pot okoli zaliva. Celotna povezava obsega približno 15 kilometrov. Prvih 10 kilometrov na strani Kanagawe obsega podmorski tunel, ki se nato dvigne nad morsk gladino. Tam se nahaja umetni otok in eno najbolj znanih cestnih počivališč na Japonskem. Preostanek poti proti Chibi poteka po mostu. Ime počivališča, Umihotaru, dobesedno pomeni »morska kresnička«, saj ob prihodu iz tunela spominja na svetlobni žarek. Na počivališču je 5-nadstropna zgradba, kjer najdemo parkirišče, restavracije, trgovine, kavarne in razgledne ploščadi. Zanimiva storitev je poštni nabiralnik s časovno kapsulo, v kateremu je mogoče oddati pismo, ki bo dostavljeno eno leto kasneje. Mnogi niti ne prevozijo celotne povezovalne razdalje, ampak se odpravijo samo na izlet do počivališča. Do tja z obeh strani vozi tudi avtobus.

AKIHABARA – MESTO ELEKTRONIKE IN LJUBITELJSKE POP KULTURE

Po izgradnji železniške postaje Akihabara konec 18. stoletja je to območje Tokia postalo pomembno trgovsko središče. V 30-ih letih 19. stoletja se je Akihabara, usmerjena v prihodnost, osredotočila na prodajo elektronike in tako pridobila naziv »Mesto elektronike«. Še danes so za ta predel značilne mnoge trgovine z elektroniko, ki ponujajo vse od najnovejših računalnikov, fotoaparátov, televizij, pametnih telefonov, gospodinjstskih pripomočkov in ostalih elektronskih komponent. Kupiti je mogoče tudi rabljene izdelke in neuporabno elektroniko. Ponekod za tujce ponujajo celo nakup brez davka, vendar je potrebno biti pozoren, da je izdelek mogoče uporabljati v tujini, saj so električna napetost in vtičnice na Japonskem drugačni. Ker pa niti najnovejša tehnologija ni več zadosti futuristična, so zadnja desetletja prostor med trgovinami z elektroniko začele zapolnjevati trgovine z mangami, animeji, retro video igrami, figuricami, igrami s kartami in ostalimi zbirateljskimi izdelki. Pojavile so se tudi kavarne »Manga Cafe« (jp. *manga kissa*), kjer lahko obiskovalci poleg uporabe interneta, berejo mange ali si pogledajo kak DVD. V Kavarnah »Maid Cafe« pa obiskovalce zabavajo natakariče, oblečene v služkinje ali v like iz animeiev

STAVBA METROPOLITANSKE UPRAVE V TOKIU

Zgradbo tokijske metropolitanske uprave najdemo v tokijskem predelu Shinjuku. Zajema tri zgradbe med drugim nebotičnik z dvema stolpoma, visokima 243 metrov. Sam izgled stavbe spominja na računalniški čip oziroma ima pridih gotske katedrale. Po njenem dokončanju leta 1991 pa vse do leta 2007, je bila najvišji nebotičnik v mestu. Turisti nebotičnik pogosto obiskujejo, saj dve brezplačni razgledni ploščadi na 202 metrih nadmorske višine predstavljata odlično lokacijo za panoramski ogled mesta. V drugem nadstropju se nahaja tudi turistično informacijski center, ki nudi informacije o celotni Japonski, občasno pa organizirajo sejme, kjer predstavljajo lokalne izdelke izbranih regij.

TOKYO MOTOR SHOW

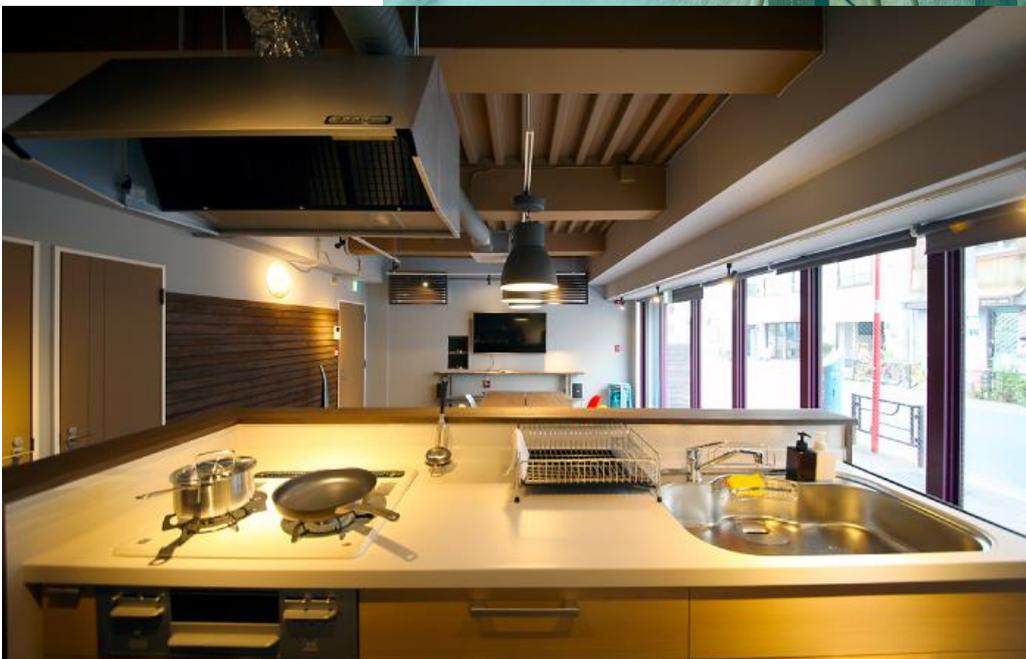
Letos bo med 24. oktobrom in 4. novembrom potekal že 46. Tokyo Motor Show, ki ga v kongresnem centru Tokyo Big Sight organizira Združenje japonskih avtomobilskih proizvajalcev. Na prvem Motor Show-u leta 1954, ko so lastniški avtomobili večini Japoncev predstavljali zgolj sanje, so razstavili 267 motornih vozil, med katerimi je bilo samo 17 avtomobilov. Na zadnjem sejmu leta 2017 pa so razstavili 380 motornih vozil 14-ih japonskih in 13-ih tujih avtomobilskih proizvajalcev, med katerimi so bila tudi mnoga vozila, ki so jih (na Japonskem) predstavili premierno. 771.200 obiskovalcev se je lahko udeležilo tudi številnih spremljevalnih aktivnosti kot so simpoziji, testne vožnje in vodeni ogledi sejma.

TOTO DAIKEN YKK AP RAZSTAVNI SALON

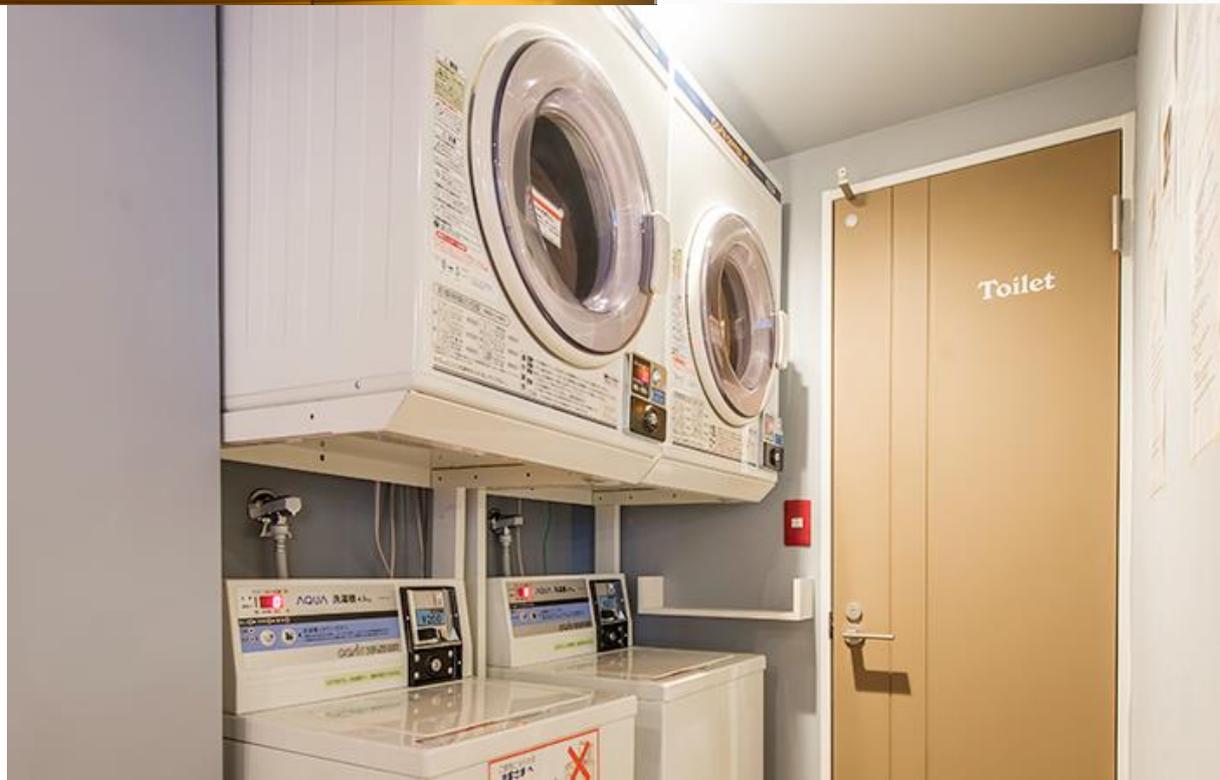
Leta 2002 so tri prepoznavna japonska podjetja iz različnih področij vzpostavila sodelovanje, pri čemer vsako podjetje prispeva k celostnemu razvoju udobnega in dolgoročnega bivanja. Podjetje Toto je proizvajalec sanitarnega materiala in kopalniške opreme. Ime podjetja, ki je bilo ustanovljeno leta 1917, je okrajšava polnega imena *Tōyō Tōki*, ki v japonsščini pomeni »orientalska keramika«. Njihov najbolj inovativen produkt je stranišče s tušem, saj v osnovi združuje straniščno školjko in bide, dodatno pa ima lahko še možnost osvežitve zraka, ogrevanega sedeža ali sušilca. Korporacija Daiken je bila ustanovljena leta 1945 in se ukvarja z razvojem in prodajo okolju prijaznih materialov in visoko funkcionalnih gradbenih materialov z namenov zagotavljanja udobnih bivalnih prostorov. Korporacija YKK AP pa je proizvajalec oken in zunanje opreme, katerega poslanstvo je ustvarjanje vrednosti usmerjene v tehnologijo. Omenjena podjetja so vzpostavila skupne razstavne salone TOTO DAIKEN YKK AP po celi Japonski, tudi v Tokiu v predelu Shinjuku. V njem v treh nadstropjih razstavljajo vrhunsko notranjo opremo, robotiko, okna in japonska stranišča. Nekateri izdelki so resnično napredni in jih ni mogoče kupiti izven Japonske.

HOSTEL &AND

Sodobni hostel &And je posebnost na Japonskem zaradi svoje implementacije koncepta »internet stvari«, ki omogoča razširitev internetnega povezovanja med napravami v prostoru.

Hostel je minimalistično opremljen in nudi tako zasebne sobe kot skupne spalnice. Posebnost je daljinsko voden sistem po prej omenjenem principu interneta stvari. V hostlu sistem redno posodablja in omogočajo vedno novo izkušnjo interneta stvari. Ravno tako posodablja in dodajajo predmete s katerimi se lahko uporabnik preko aplikacije na svojem pametnem telefonu poveže in jim pošilja ukaze. Med temi so na primer daljinsko vodeni check-in in check-out, klima, turistične informacije in še več.

TERASA KŌJIMACHI

TERASA Kōjimachi je arhitekturno podjetje Nendo sprojektiralo za 11-nadstropno poslovno stavbo v osrednjem delu Tokia. Vključuje zunanje elemente, tako da omogoča bolj fizično doživetje zunanosti, kot na primer opazovanje vremenskih sprememb in menjavanja letnih časov. Da bi okolje kar najbolj vključili v samo stavbo, so na šestih izmed enajstih nadstropij ponekod umestili balkone. Balkoni so mišljeni za uporabo kot zunanji prostori, vendar se lahko okna in vrata okrog balkona enostavno zaprejo in nastane zasebna soba za sestanke. V edinstvenem parku, ki se nahaja na najvišji točki zgradbe, je mnogo zelenja, katerega obdajata naravna svetloba in zrak. 3-nadstropni »nebeški gozd« delavcem ponuja skrivališče v »naravi« in hkrati ustvarja občutek povezanosti ljudi z različnih nadstropij. Preostanek fasade zgradbe prekrivajo velika steklena okna, nekatera tudi omogočajo prehod zraka v notranjost stavbe.

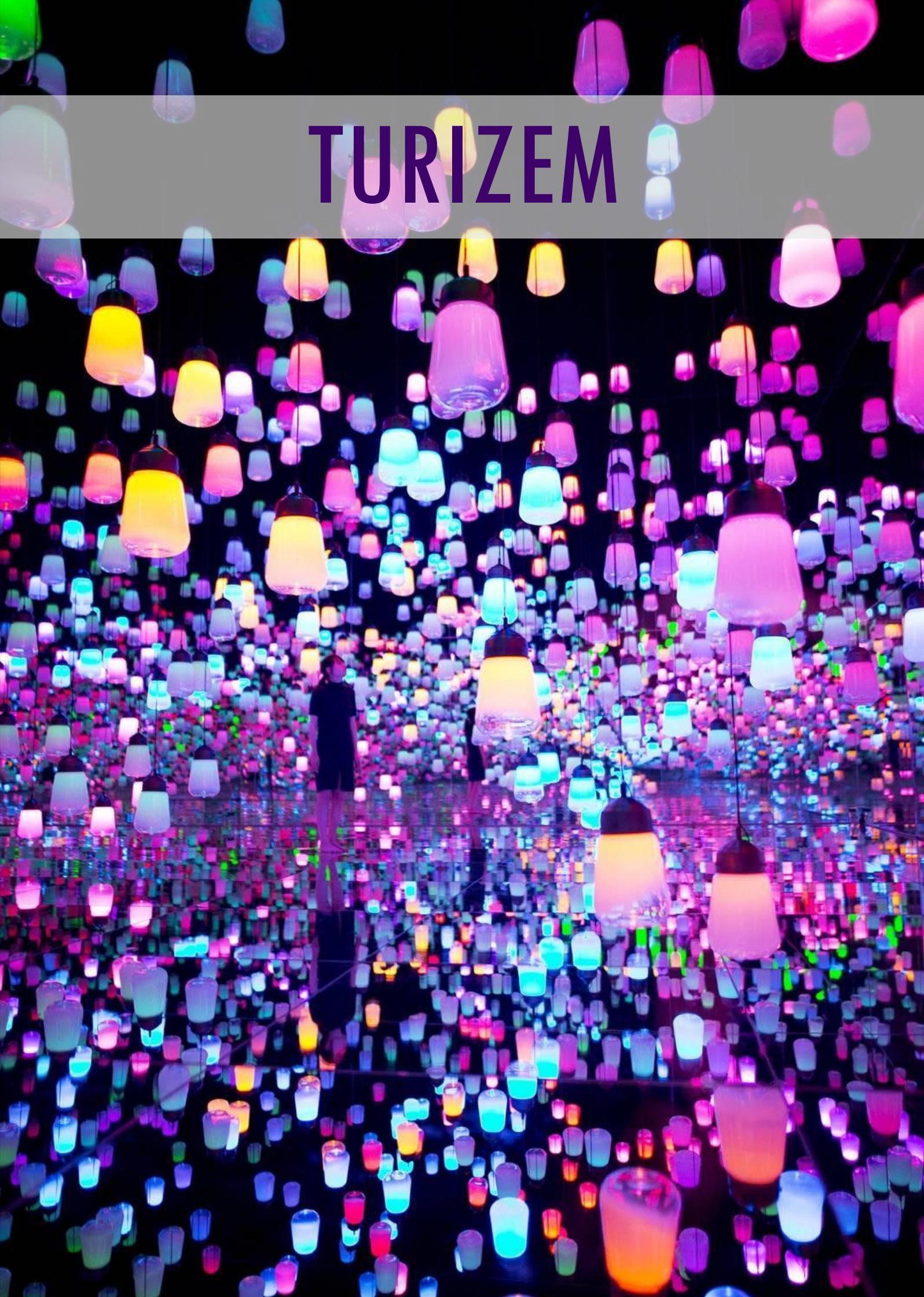

PROJEKT »NEBEŠKO PLATNO«

Leta 2011 je mlada generalna direktorica dr. Lena Okajima uresničila svoje sanje in ustanovila podjetje ALE. Njihov projekt »Nebeško platno« je ustvariti prvi umetni utrinek na svetu, edinstveno in kolektivno doživetje za ljudi, pri čemer bo oder veselje. Zabavna industrija se s tem seli v veselje. Satelit ALE-1, ki naj bi udeležil prvi umetni meteorski dež, že potuje v zemljini orbiti. Prvi dogodek, »Meteoritov izziv«, je načrtovan spomladi leta 2020 nekje na območju med mestoma Hirošma in Setouchi.

Umetni meteorski dež je mogoče ustvariti z izpustom delcev iz posebnih materialov iz mikro-satelitov. Ko se delci vrnejo v zemljino atmosfero se vžgejo s procesom, poznanim kot emisija plazme, pri čemer ustvarijo videz zvezdnega utrinka za tiste, ki opazujejo na zemlji. Delci gorijo z zadostnim žarom, da jih lahko opazijo ljudje v radiju 200 kilometrov. Na dan dogodka bo satelit ALE-1 400 kilometrov nad Avstralijo izpustil delce meteorita, ki se bodo v času 15 minut postopoma spustili. Pri 60–80 kilometrih v mezosferi bodo aerodinamično segreti (adiabatno stisnjeni) ravno nad območjem med Hirošmo in Setouchijem. Ker bodo delci izpostavljeni visokim temperaturam, se bodo pretvorili v plazmo in bleščeče izpušeni. Ta umetni meteorski dež oziroma to novo obliko zabave bo lahko doživelo več milijonov ljudi.

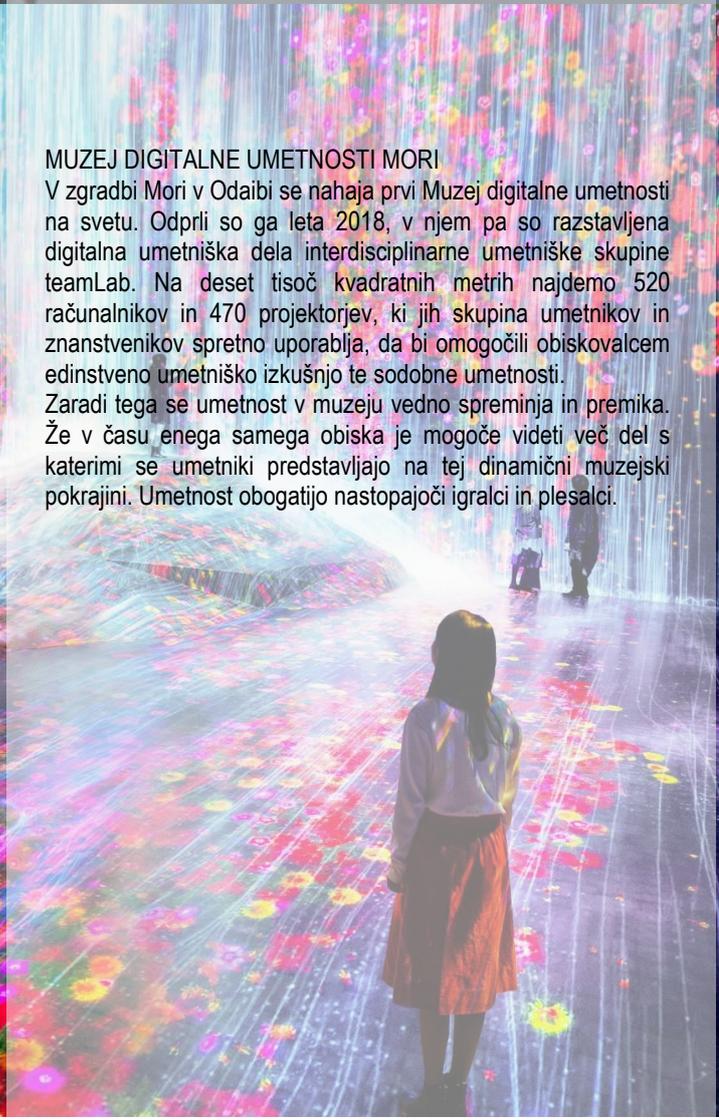
TURIZEM

MIRAIKAN – MUZEJ PRIHODNOSTI

Miraikan - muzej prihodnosti, je narodni muzej naravoslovnih in tehnoloških znamenitosti, ki so ga odprli leta 2001 v želji, da bi se Japonska razvila v znanstveno in tehnološko zanimivo državo. Ker je Miraikan poleg muzeja tudi raziskovalno središče, lahko obiskovalci diskretno opazujejo znanstvenike pri svojem delu. Simbol muzeja je sestavljen iz modrega globusa porisanega z ukivljenimi belimi črtami. Črte predstavljajo satelite, ki krožijo okoli Zemlje, ki je sestavljena iz različnih omrežij - človeških ali informacijskih - in gibanja elektronov. Njihov slogan se glasi »Če razumeš znanost, lahko spreminjaš svet«. V muzeju si želijo približati znanost ljudem, ter spodbujati njen napredek, da bi v prihodnosti našla rešitev, ki bo omogočila, da bodo ljudje kljub številčnosti lahko še naprej bivali na Zemlji. V muzeju spodbujajo dialog, promovirajo znanost, odpirajo teme za diskusijo kot so klimatske spremembe, biodiverziteti in prehrabneni problemi.

MUZEJ DIGITALNE UMETNOSTI MORI

V zgradbi Mori v Odaibi se nahaja prvi Muzej digitalne umetnosti na svetu. Odprli so ga leta 2018, v njem pa so razstavljeni digitalna umetniška dela interdisciplinarne umetniške skupine teamLab. Na deset tisoč kvadratnih metrih najdemo 520 računalnikov in 470 projektorjev, ki jih skupina umetnikov in znanstvenikov spretno uporablja, da bi omogočili obiskovalcem edinstveno umetniško izkušnjo te sodobne umetnosti. Zaradi tega se umetnost v muzeju vedno spreminja in premika. Že v času enega samega obiska je mogoče videti več del s katerimi se umetniki predstavljajo na tej dinamični muzejski pokrajini. Umetnost obogatijo nastopajoči igralci in plesalci.

TOKIJSKI PLANETARIJ KONICA MINOLTA

Prvi astronomski observatorij z dvojno kupolo v Tokiu je svoja vrata odprl konec leta 2018. V vsaki kupoli je na ogled drugačna vsebina. Vsebinska prva je usmerjena v bolj fantazijski in znanstveno fantastični žanr, medtem pa obisk druge kupole popelje obiskovalce v bolj znanstven vidik vesolja in njegovih teles, pri čemer je mogoče opazovati zvezdnato nebo, planete ter si ogledati kak dokumentarec. V Planetariju Konica Minolta so izkušnje opazovanja neba popestrili z glasbenim ozadjem trenutno najbolj popularnih japonskih glasbenih skupin.

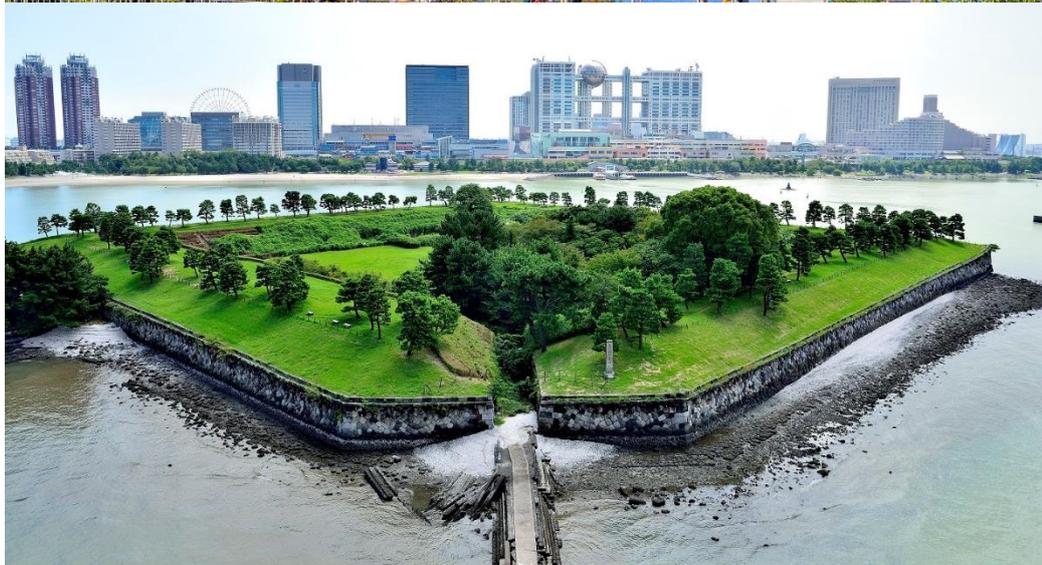
OBSERVATORIJ SKY CIRCUS SUNSHINE 60

S stavbe Sky Entertainment, natančneje z njenega 60. nadstropja, se razprostira čudovit razgled na mesto Tokio. Tu najdemo zabavišni center, kjer se je mogoče poslužiti najnovejših tehnologij sveta animacije in 4D zabavištva, ki skuša obiskovalcem nuditi prvovrstno izkustvo virtualne resničnosti.

V centru je namreč mogoče preizkusiti igre virtualne resničnosti, v katerih se lahko ena ali več oseb poveže v skupinsko računalniško igro s pomočjo očal - računalnika.

Med drugimi ponujajo doživetje neskončnega tunela svetlobe in ogledal ali steklenih krogel, dinosavrov, morda gigantskega trampolina, ter obisk najlepših naravnih krajev na Japonskem.

ODAIBA – otok, mavrični most, kip svobode, robot Gundam
Odaiba je umetno ustvarjen otok v Tokijskem zalivu, ki so ga Japonci skupaj s topovi na njem zgradili, da bi se v 19. stoletju zaščitili pred ameriškimi črnimi ladjami, ki so grozile da bodo napadle Tokio. Danes je otok futuristično obarvan, saj se na njem nahajajo moderno oblikovane stavbe, muzeji, kinodvorane, nakupovalna središča in zabavišni park. Z zaliva je lep razgled na Mavrični most, beli most, ki ga luči zvečer obarvajo v mavrične barve, plažo, repliko kipa svobode, v realni velikosti zgrajenega robota Gandama, stavbo televizijske hiše Fuji in na belo peščeno plažo.

PES HACHIKŌ – SHIBUYA IN UENO

Redko kdo še ni slišal za zvestega psa Hachika, ki je devet let, vsak dan vdano čakal svojega skrbnika na železniški postaji Shibuya v Tokiu. Na začetku 20. stoletja, natančneje leta 1923 se je skotil psiček Hachi, kasneje poznan kot Hachikō, pasme akita. Posvojil ga je Hidesaburō Ueno, profesor na Fakulteti za agrikulturo, Univerze v Tokiu. Hachikō je svojega skrbnika vsak dan pospremil do železniške postaje Shibuya in ga ob prihodu nazaj iz službe na istem mestu tudi pričakal.

Ker Hachikō ni vedel, da je profesor nekega dne v službi preminil, je vsak dan odšel na postajo in vdano čakal nanj, da se vrne domov k njemu. Ko ga je opazil Uenov učenec, ki je preučeval avtohtono japonsko pasmo akita, je s svojimi članki razširil to neverjetno zgodbo o predanem psu po celi Japonski. Hachikō je postal vse-japonski simbol zvestobe in predanosti. Živel je 11 let in pred njegovo smrtjo so mu na postaji Shibuya postavili prvi bronasti kip. Preden je zaslovel je bilo njegovo življenje težko, saj ga sprva uslužbenci železniške postaje in mimoidoči niso marali. Kasneje pa so se na njegovo prisotnost navadili. Zadnji kip je bil postavljen v parku Ueno, nedaleč od Fakultete za agrikulturo in uprizarja Hachika ob ponovnem snidenju s svojim skrbnikom.

GIBLI MUZEJ in PARK INOKASHIRA ONSHI

Z Oskarjem za najboljši animirani film nagrajen Studio Ghibli je pod okriljem slavnih režiserjev Hayaa Miyazakija in Isa Takahate odprl vrata muzeju v katerem so razstavljeni liki iz animiranih del Studia Ghibli. Muzej bo s svojo pravljичno podobo in barvito vsebino očaral tako najmlajše obiskovalce kot tudi tiste, ki radi sem pa tja pocrkljajo otroka v sebi.

Na vhodu in okoli stavbe so razstavljeni kipi likov soseda Totoroja, robota iz celovečerca Grad na nebu Laputa, v notranjosti pa pridejo do izraza vitraži in zidne poslikave s podobami pravljичnih likov, maketa letal iz celovečercer in še več. V muzeju se nahaja tudi manjša kinodvorana, kjer redno predvajajo kratkometražna animirana dela Studia Ghibli. Ker je muzej izredno popularen tako med japonskimi kot tujimi obiskovalci, je potrebno karte rezervirati nekaj mesecev vnaprej.

Muzej se nahaja na obronkih parka Inokashira, v okrožju Mitaka. Razprostira se na več hektarih in predstavlja prostor oddiha in počitka za vse mimoidoče. Na sredi se nahaja velik ribnik, na robu pa šintoistično svetišče. Tu najdemo tudi tradicionalni japonski vrt Shizen Bunka-en.

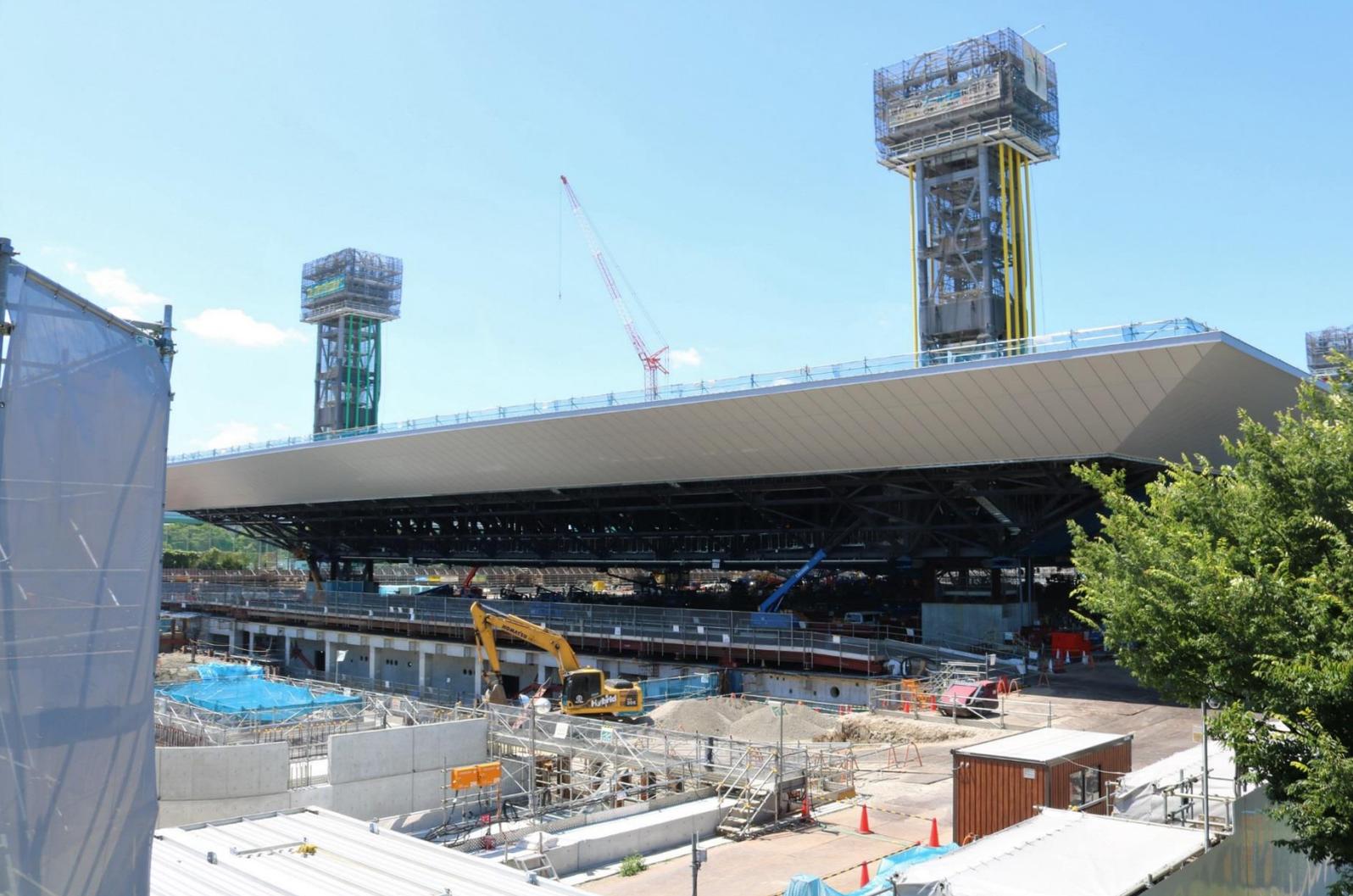

OLIMPIJSKE IGRE

NOVI NARODNI STADION V TOKIU

Na obronkih tokijske četrti Shinjuku se dviga novi stadion, eden izmed najpomembnejših tokijskih projektov. Na istem mestu so leta 2015 porušili stari narodni stadion Kasumigaoka in že v naslednjem letu začeli z gradnjo novega. Delno pokrit stadion bo središče olimpijskih in paralimpijskih iger 2020. Zarisal ga je znani japonski arhitekt Kengo Kuma. Osnovno idejo je sestavil arhitekt Zaha Hadid, vendar je Kuma dizajn preuredil in vanj vključil japonski les, kot kontrast betonu, ki se na Japonskem pogosto uporablja pri tako velikih projektih. V stadion so vložili kar 1,3 milijarde dolarjev. Stadion bodo odprli novembra 2019 in ga preizkušali celih šest mesecev pred začetkom olimpijskih in paraolimpijskih iger poleti 2020. Stadion bo lahko sprejel 68 tisoč gledalcev, kasneje, ko bo preurejen za državno nogometno reprezentanco pa do 80 tisoč gledalcev.

OLIMPIJSKI CENTER ZA VODNE ŠPORTE

V olimpijskem centru za vodne športe se bodo odvijala olimpijska tekmovanja v plavanju, skakanju v vodo in sinhronem plavanju.

Najbolj zanimiv del v konstrukciji novega centra je streha, ki je pravokotne oblike in ima stranice dolge 160 in 130 m, široka je 10 m, težka pa je kar 7000 ton. V celoti je bila zgrajena na tleh in nato v treh fazah povzdignjena na štiri nosilne stebre 37 m visoko. Na tak način so olajšali izgradnjo, saj ni bilo potrebe dvigovanja strojev in delavcev do 37 m višine. Zmanjšali so tudi stroške in skrajšali čas izgradnje. Sam center bo imel glavni bazen, pod bazen in bazen za skoke.

Po zaključenih olimpijskih igrah je v načrtu organizirati približno 100 mednarodnih, državnih in mladinskih tekmovanj letno. Obenem pa bo tudi javni bazen za prebivalce Tokia, ki se bodo želeli rekreirati z vodnimi športi.

FABCAFE

FabCafe je kavarna v Tokiu, ki omogoča tistim, ki se radi učijo, ustvarjajo ali mirmo razglablajo ob kavi, da se usedejo v kavarni in v njej preždiijo tudi več ur brez vsakršne skrbi, da bi jih preganjali, da naj čim prej popijejo kavo. FabCafe je bil najprej ustanovljen na Japonskem in se kasneje razširil po celem svetu. V tokijski kavarni so po prostoru raztreseni razni tehnološko najnaprednejši stroji kot so 3D tiskalnik, laserski nož, laserski tiskalnik in mnogo drugih. Stroji niso namenjeni le inženirjem, ki pridejo v to kavarno razvijat svoje misli in projekte, ampak tudi mimoidočim gostom, ki bi želeli 3D natisniti svoj portret, saj tiskalnik potrebuje le tri ure, da natisne doprsni kipec.

Poleg tega, da nudijo prostor, kjer se lahko obiskovalci v miu učijo, imajo na razpolago tudi paleta sveže zelenjave z bližnjih kmetij, ki si jih gostje lahko pripravijo in zabelijo, kakor jim je najbolj všeč. Pripravijo lahko tudi zajetnejše prigrizke, vendar imajo vedno v mislih, da naj bo hrana taka, da lahko nanjo gost pozabi in šele čez nekaj ur ponovno ugrizne vanjo, pri tem pa ne zapazi nikakšne spremembe okusa. Med najbolj priljubljenimi sladicami pa so macarooni, v katere so z laserjem izžgali obrise zajčkov ali logotip kavarne.

Nenazadnje je v kavarni tudi majhna trgovinica s spominčki, ki se še vedno držijo tematike tehnološke naprednosti. Med temi je najbolj priljubljena knjižica, ki jo razpreš za 360° in prikaže se lasersko izrezana podoba gore Fuji.

IZOBRAŽEVANJE

KMETIJSKA IN TEHNOLOŠKA UNIVERZA V TOKIU (TUAT)

Kmetijska in tehnološka univerza v Tokiu je bila ustanovljena leta 1949. Prva zasnova univerze je bila odprta že leta 1877 znotraj Oddelka za spodbujanje industrije Ministrstva za notranje zadeve. Je javna univerza, ki se osredotoča na inženirstvo in kmetijstvo. Fakulteta za kmetijstvo nudi študentom študij biološke proizvodnje, znanost okolja in naravnih virov, živilozdravstvo in druge. V sklopu inženirstva pa imajo na voljo študij mehanskega inženirstva, biotehnologije, kemijskega inženirstva, inženirstva organske kemije, elektronike, računalništva, informatike in druge. Univerza se postavlja z naravoslovnim muzejem, v katerem je tudi razstava zgodovine pridelovanja svile, ki vsebuje 500 japonskih tiskov, ki prikazujejo metode pridelovanja svile med obdobjema Edo in Meiji.

Izmed visokošolskih inštitucij na Japonskem je TUAT med tistimi, ki največ služijo na registriranih patentih.

Med častne alumne štejejo profesorje Akiro Endoja, Moshreda Khana, Shigeruja Ueharo in Susumuja Ohnoja.

UNIVERZA OCHANOMIZU

Univerza Ochanomizu je bila ustanovljena leta 1875, kot Tokijska ženska normalna in je prva ženska višješolska ustanova ter ena izmed dveh ženskih univerz na Japonskem. Trenutno ima pogodbe za izmenjave s 75 univerzami v 26 državah. Na Japonskem je znana kot zelo dobra univerza z maloštevilčnimi razredi in specializiranimi programi. Stremi k izobraževanju in podpiranju žensk, ki želijo doseči vidna mesta v družbi.

Uredniški odbor Sanja Paradiž, Darja Hrvatina, Sara Naraglav, Reiko Sugiura, Nina Pavletič, Sayaka Yamashita

Oblikovanje Sanja Paradiž

Uporabljene fotografije niso last Veleposlaništva Japonske v Sloveniji.

Ta izvod in arhiv najdete na spletni strani: https://www.si.emb-japan.go.jp/Living_in_Japan.html